

CONSIDERATIO III.

PRO DIE MARTIS.

TERTIA SS. MISSÆ SACRIFICII
EXCELLENTIA.*In Missa exhibetur Deo ho-
nor infinitus.*

§. I.

Divinae Majestati debetur honor infinitus.

Considera, legum omnium æquiritatem exigere, ut & subditus Superiorem, & Dominum servus reve-reatur,isque eo majora deferant obsequia, quo illi sublimiore fulgent dignitate. Jam vero cum Deus in seipso, simplicissima sua essentia perfectiones & numero & præstantia infinitas comprehendat, infinitæ pariter excellentiæ dignitatisque ejus esse obsequium oportebit. Quæ vero orbis plaga ea munera suppedit, quæ decere tanti Domini Majestatem videantur? *Quid dig-*

dignum offeram Domino? (a) Quæ oblatio, quæ libamina, quæ holocausta immensam Numinis Majestatem adæquent? Hinc quidem ut debito honore excipiat, monet Regius Pfalteres: Laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus. (b) Illinc vero vilescere videtur, vastoque absorberi Oceano, quidquid Dei conspectum subeat. Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo: & quasi nihilum & inane reputatæ sunt ei. (c) Frustra itaque sumus, si vel pervagari maria, scrutarive monitum viscera, vel steriles hæc arenas exercere, ipsasque adeo cæli regiones, quo dignum Deo triburum comparemus, lubeat investigare. Frustra & incassum hæc omnia: ni Deus ipse humanæ indigentiaë suppetias ferat, dignumque se munus nostris ipse manibus ingerat. Igitur necesse est, ut idem ipse throno sublimis & nostris ab altaribus mune-

(a) *Mich. 6. 6.*

(b) *Psalms 150. 2.*

(c) *Isai. 14. 17.*

munera exigat, & iisdem imponatur, offeraturque.

Tunc enimvero, si suis e cineribus resurgat David, obstupescet, tandem monitioni suæ ex æquo satisfactum, affirmabitque infinitam Numinis dignitatem sua ex sententia fuisse honoratam. *Laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.*

§. II.

Talis in SS. Missæ Sacrificio exhibetur a Christo.

Considera, cum Christus adverteret, grande hoc summaque Majestate dignum gratitudinis nostræ tributum persolvi ab hominibus nequaquam posse, eum Missæ Sacrificium instituisse, in quo cum & res oblata sit infiniti pretii, scilicet Sacratissimum ipsius corpus, & offerens infinitæ dignitatis, scilicet ipsemet Christus, plus gloriæ Deo reddit, quam reddere eidem possunt creaturæ omnes,

nes, non solum quæ de facto existunt, sed etiam quotquot sunt possibles. Scilicet (quæ Filii ad Patrem vox est) *hostiam & oblationem noluisti; corpus autem aptasti mihi (a) tunc dixi, ecce venio.*

Porro admirandam hanc, quæ corpus suum divinissimum defectuosis nostris victimis subrogare dignatus est, promptitudinem in Missæ Sacrificio Servator Benignissimus peculiari prodigio demonstrat. Hic enim ad nihilum pene redactus supremum Conditoris dominium ineffabili sua submissione in immensum extollit, seque infra hominis dignitatem, quasi demittens, vitam sacramentalem, quam de novo per sacerdotis verba acceperat, in Divinæ rursus Majestatis obsequium prodigit. Ut adeo, si unquam alias, hodie vel maxime ab illo exercituum Domino dici possit: *Magnum est nomen meum in gentibus.*

(a) Hebr. 10. 8.

Cur vero magnum tantopere? nisi quod abolitis veteris synagogæ oblationibus, dignam se ubique gentium immolari victimam sciat. *In omni loco sacrificatur & offertur nomini meo oblatio munda.* (a) Certe si Deum nostris in altaribus Deus ipse pronus adoret, colatque, necesse omnino est, digno adeo cultu ipsius quoque merita adæquari, & immensæ etiam dignitati par obsequium deferri.

§. III.

Talis a nobis quoque exhiberi debet.

Considera, quod unigenitus Dei Filius debitum hoc divinissimæ Triadæ Servitutis tributum nequam suo solius nomine oblatum velit; sed vel maxime percipiat, ut idem in hoc Sacrificio commune sit omnibus fidelibus, omniumque nomine offeratur. Nosse enim oportet, eum ex Eucharistico, sub quo latitat, orbe omnium cordibus illa idem.

(a) *Malach. I. II.*

identidem verba ingerere. *Afferre Domino gloriam & honorem: afferre Domino gloriam Nomini ejus: adorare Dominum in atrio sancto ejus.* (a) Quamquam enim nullum non tempus aut locus divinæ gloriæ honorique natus factusque sit, longe tamen opportunius sacras tibi ædes ipsamque Sacrificii incruenti horam feliges, incomparabile inde emolumentum, majusque tuis muneribus pretium caprurus. Vel unum namque Sacrificium, quod etiam cum indignissimo Sacerdotum offeras Deo, longe plus gloriæ tribuit Deo, quam reddere possint Beati omnes. Fac enim, Angelos omnes, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Martyres, Confessores ac Virgines: fac tandem, turbam illam, quam dinumerari non posse Joannes asserit: imo & ipsam Cælitum Reginam, quæ omnium maxime Dominum glorificat; fac, hos omnes ex una parte conjungi: certum omnino est, istos omnes tantum gloriæ Deo non reddituros, ut

(a) *Psal.* 28.

. . . . . (9)

non infinities major in Deum redundet ex unico Missæ Sacrificio, quod vilissimus etiam mundi Sacerdos peragit. Ex quo manifestum fit, quam merito divinum Missæ Sacrificium ab Ignatio Martyre *Gloria Domini* nuncupetur. (a) Hic profecto est summus ille apex ac meta, ad quam extrinseca Numinis Gloria unquam posset assurgere; quia inveniri non potest profundior abyssus, quo se dimittere possit incredibilis submissio Jesu Christi. Neque enim satis habebat tragicæ illius Catastrophes Calvariaque opprobriis saturari, nisi novo Humilitatis excessu suam infra homines Majestatem in templis deprimeret: non alia quidem de causa, quam ut Patris Divini cultum, qui antehac exulabat orbe, nunquam interituris sedibus stabiliret. *Prope timentes eum salutare ipsius, ut inhabitet gloria in terra nostra.* (b)

(a) *Epist. ad Ephes.*

(b) *Psal. 84. 10.*